

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Arborem scientiae boni et mali, protoplastis interdictam ex Gen. II,17

**Mayer, Johann Friedrich
Ziegra, Georg David**

Vitembergae, 1718

§. 28.

[urn:nbn:de:bsz:31-130464](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130464)

Traditionem inde a Prophetis usque receptis: quod nisi peccasset Adam, vixisset in seculum. Et sic dicit Scriptura Psal. 82. 6. Ergo dixi, Dii estis vos, & filii excelsi omnes vos; Non dicit: sicut dli, & sicut filii excelsi; sed Dii revers, & Filii excelsi revera. Et plura sunt in hanc rem Scriptura dicta. &c. Prolixior adhuc est R. Moses Gerundenfis, cujus tamen verba, ob pagellarum angustiam, adducere non licet.

§. 28. Certum itaque est, *primum hominem totum, quia Animam corpusque simul, a Deo immortalem esse creatum, ita ut, si non sua sponte peccasset, ab omni non solum Morte, sed & morbo sine ulla causa, per naturam plane immunis fuisset futurus.* Et nugatorium est, quod Photiniani distinguant inter mortem ipsam & moriendi necessitatem, dicentes: Moriendi quidem necessitatem esse effectum comminationis illius, non vero mortem ipsam, propterea, quod hæc Adamo fuerit naturalis. Quid enim obsecro est mors naturalis, quam moriendi necessitas? quæ natura mortalis est, is necessario moritur per naturam. Et si mortalitas est consequens naturæ hominis, integræ & recens conditæ, fieri nequit, quia mors ipsa consequens naturale dicenda sit. Quid enim mors naturalis facit aliud, quam quod in actum deducit id, ad quod antea natura est disposita & facta. Certe mortalitas eo ipso per comminationem divinam homini infligenda dicitur, quo indicatur, illum morte moriturum. Neque enim actus mortis factus est ad commissionem peccati, sed omnino divinitus præfinitus, post aliquot demum tempora subsecutus. Nec opus est, ut distinguamus inter mortem & mortalitatem. Fluit enim ex hac mors infallibiliter per naturam concreta immortalitate destitutam, ut omnino unde fluit mortalitas, inde etiam mors ipsa suas habeat radices.

§. 29. Quam vero Mortem primis nostris parentibus Deus comminatus fuerit, paucis adhuc proponam, unde nec Adversariorum circa hæc rem errores proferre animus est, sed uno verbo mortis nomine in comminatione Protoplasti facta merito accipi dico, quicquid in sacris literis sub mortis nomine comprehenditur. Mortem enim corporalem vel temporalem, quæ dissolutio est animæ a corpore divinitus destinato tempore obeundam hic intelligi patet, quia usitatissimum